

PADOMJU

KULDĪGA

Latvijas Kompartijas

Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organsIZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā 26 19
Tālrinis 26 105Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 139 (1875)

Piektdien, 1956. g. 23. novembrī

12. gads

Pārskata un vēlēšanu
sapulces — svarīgs
notikums komjaunatnes
organizāciju dzīvē

A. Ērciņš,

komjaunatnes rajona komitejas sekretārs

Ar šā gada 1. decembri sāksties pārskata un vēlēšanu sapulces komjaunatnes pirmorganizācijas.

Pārskata un vēlēšanu sapulces ir svarīgs notikums ikvienas komjaunatnes pirmorganizācijas dzīvē. Un kā gan ne—šajās sapulcēs, kas notiek tikai gadā, komjauniešiem jānodrošina savas pirmorganizācijas komitejas vai sekretāra darbu, jāparedz pasākumi, kā padarīt pirmorganizācijas darbu interesantāku, jāizlemj, kam uzticēt pirmorganizācijas turpmāko vadību. Tāpēc pārskata un vēlēšanu sapulcēm laikus un rūpīgi jāgatavojas.

Macību gada sākumā notika pārskata un vēlēšanu sapulces komjaunatnes skolu pirmorganizācijas. Kur komjaunieši tam rūpīgi gatavojas, tur sapulces bija interesantas, vērtīgi bija komjauniešu ierosinājumi. I vidusskolas skolēnu komjaunatnes pirmorganizāciju pārskata un vēlēšanu sapulcē noklausījās ne tikai sekretārs, bet arī komitejas locekļi atskaites par savu darbu. Tas valro katrā komitejas locekļa atbildību, to ieteicams praktizēt visās pirmorganizācijās.

Sapulces, kurām komjaunieši gatavojas pavisam, bija neinteresantas, maz bija kritikas un konkrētu ierosinājumu. Ta bija Turlavas 7-gadīgās skolas skolotāju komjaunatnes pirmorganizācija. Protams, ka tādām sapulcēm maza nozīme.

Lai pārskata un vēlēšanu sapulces izpildītu savu uzdevumu — panāktu rostīgāku un vispustīgāku pirmorganizāciju darbu, tās nedrīkst organizēt pēc parastā "štampa". Tāpēc jau tagad jāpadomā, kā tās padarīt interesantākas, dzīvākas. Šajā nolūkā, gatavojoties sapulcēm, var izmantot dažādus pasākumus — dažāda veida sacensības, konkursus, turnīrus, mākslinieciskās pašdarbības dekades, sapulču laikā ieteicams izdot satīriskās avīzes. Šo pasākumu rezultātus ieteicams rezumēt sapulcēs.

Gatavojoties pārskata un vēlēšanu sapulcēm, jāpalielina biedru rindu augums, jānostiprina disdisciplīna un jānokrāto komjauniešu uzskaitē. Rajonā ir ne mazums komjauniešu, kuri līdz šai dienai nav stājušies uzskaitē pirmorganizācijas. Tādēļ ir Hilma Kristlība un Erika Mulzniece kolchozā "Uzvara", Vladimirs Urtans, Edvins Emuliņš, Valija Kleina un citi padomju salmniecība "Vārme". Jājausā šo pirmorganizāciju sekretāriem bb. Iel un Kravinskim, ko viņi dārtījuši, lai šāda nedisciplinētība nebūtu?

Kolchoza "Abava", padomju salmniecības "Vārme", finiera fabrikas "Vulkans" komjaunatnes pirmorganizācijas (sekretāri bb. Baumanis, Kravinskis, Burmeisteris) vēl nav nokārtojušas komjauniešu dokumentu maiņu. Vēl viss šajā ziņā nav kārtībā arī MRS. Pirmorganizāciju sekretāriem jāņem vērā, ka pārskata un vēlēšanu sapulces nevarēs notikt, kamēr nebūs nokārtoja biedru karšu apmaiņu.

Pārskata un vēlēšanu sapulcēm jāklāst par svarīgu notikumu pirmorganizāciju dzīvē. Tam jāizrauga un mājīgi jāsakārto telpas, laikus jāpazīņo ikvienam komjaunietim, kad sapulce notiks.

Velot pirmorganizācijas komiteju vai sekretāru, ikvienam komjaunietim jānodrošina iespējas izteikt savas domas par izvirzītajiem kandidātiem. Tikai tadējādi panāksim, ka par pirmorganizāciju vadītājiem ievēlēsīm labākos, ierosmes bagātākos komjauniešus.

Gatavojoties komjaunatnes rajona konferencē, paredzēts organizēt konkursu par labāko fizikultūras kolektīvu kolchozā. Rezultātus rezumēs konferencē, kas notiks pēc 15. janvāra. Pirmorganizācija, kur fizikolektīvu atzīs par labāko, saņems vērtīgu balvu. Tāpēc pirmorganizācijām nekavējoties jāķeras pie darba.

Atber sēklu

Lauksaimniecības artēļa "Komunars" laudis, lai jo drīzāk atbērtu pavasara sējai nepieciešamo sēklu, pašreiz steidz graudaugu kulšanu un sēklas atbēšanu. Labību kuļ otrajā laukkopības brigādē, un graudus nogādā kaltē, kur tos kaltē un iztīra. Sēklai atbērtas 15 tonnas vasaras kviešu un auzu. Par sēklas tīrīšanu un tās

priekšzīmīgu uzglabāšanu rūpējas kolchoza klētnieki bb. Ābele un Strautmanis. Viņi jau laikus sakārtoja sēklas labības atbēšanai apcirkņus, tos iztīrot un dezinficējot.

Kolchoznieki visas sēklas atbēšanu nolēmuši pabeigt nākamajā nedēļā.

Z. Smilga

Iekārtos zālājus

Lauksaimniecības artēli "Cīņa" rūpējas par jaunu plavu platību apgūšanu. Pirms dažām dienām laukkopjiem palīgā ieradās Kuldīgas MTS mehanizatori ar spēcīgo traktoru DT-54. Viņi uzar šini gadā nosusināto plavu.

Strādājot ar vienlemeša plē-

suma arklū, traktoristi bb. Vinklers un Bērtulsons maiņas uzdevumu veic par 110—120 procentiem. Dažās dienās viņi uzaruši 8½ ha plavu. Ja laiks atļaus, paredzēts uzart pāris desmit hektaru plavu.

K. Liņķis

Atjauno māksliniecisko pašdarbību

Iepriekšējos gados ar labiem panākumiem darbojās padomju salmniecības "Vārme" mākslinieciskās pašdarbības kolektīvs. Koncertus sniedza ne tikai pašu klubā, bet viesojās arī kolchozā "Imanta" un Satiķu ciema tautas namā. Taču partijas un komjaunatnes pirmorganizācijas maz palīdzēja pašdarbības organizēšanā un pagājušajā vasarā tā atkal apstāvēja.

Komjauniešu-jauniešu sapulcē nolēma atjaunot mākslinieciskās pašdarbības darbu. Pašreiz aktīvi darbojas dramatisks pulciņš. To vada komjaunieši bb. Janstoviča un Kondrats. Pulciņš iestudē V. Grundmanes viencēlienu "Gaumes lieta". Aktīvi tā iestudēšanā piedalās bb. Kopmanis, Rožīte, Šlakorciņš, Reinsone un citi.

Pēc dažām dienām darbu uzsāks arī deju kolektīvs, iestudējot tautu dejas.

R. Gotfrids

Pārskats

par graudaugu kulšanu
rajona kolchozos uz 1956. g.
20. novembri

Vieta	Kolchozs	Izkalī graudu proc. no plāntās plau
1.	"Proletarietis"	86,6
2.	"Padomju Latvija"	68,4
3.	Lisenko v. n.	67,9
4.	"Brīvība"	65,1
5.	"Imanta"	64,6
6.	"Komunars"	61,1
7.	"Socialisma ceļš"	58,8
8.	"Aktivists"	58,5
9.	"Jaunā gvarde"	57,6
10.	"Brīvais ceļš"	52,6
11.	"Latvijas strēlnieks"	51,6
12.	"Cīņa"	46,8
13.	Molotova v. n.	46,4
14.	Raiņa v. n.	46,0
15.	"Sarkanā zvaigzne"	43,6
16.	Kārļa Marksa v. n.	43,5
17.	"Traktorists"	42,8
18.	"Uzvara"	41,7
19.	Leņina v. n.	41,2
20.	"Sarkanais karogs"	38,2
21.	"Boļševiks"	37,9
22.	Zdanova v. n.	37,2
23.	"Abava"	36,9
24.	Micurina v. n.	35,5
25.	Stalīna v. n.	34,4
26.	"Uzvaras karogs"	33,2
27.	"Graudis"	31,7
28.	"Kopdarbība"	25,1

Sagatavo lopbarību

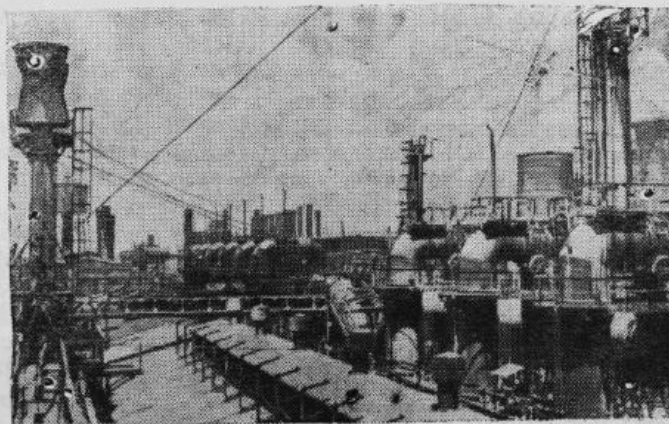
Lai rūpjo lopbarību lopi labāk izmantotu, lauksaimniecības artēli "Latvijas strēlnieks" to pirms izbarošanas attiecīgi sagatavo. Tā liellopu novietnēs "Mazivande" lopkopes visām novietnēs 56 slaucamām govīm salmus pirms izbarošanas sautē. Kā atzīst pašas lopkopes, šādus sautētus salmus govīs ēd daudz labprātāk.

M. Roga

TAUTAS DEMOKRATIJAS VALSTĪS

Jauni rūpniecības
ražojumi

Ķīnas Tautas Republikā ātriem tempiem attīstās metalurģiskā rūpniecība. Pēdējos gados apgūts vairāk nekā 300 jaunu rūpniecības ražojumu, kurus agrāk neražoja, to skaitā augstvērtīgo legēto tēraudu, velmējumu un citus. Apšāņas metalurģiskā kombinātā pirmās piecades trīsarpus gados rekonstruēti un no jauna uzcelti 23 ceči un rūpnīcas. Starp tiem — tēraudlīšanas rūpnīca, 4 domeņu krāsnis, 9 koksēšanas batarejas, 4 pilnīgi automatizēti velmēšanas stāvi.

Attēlā: Apšāņas metalurģiskā kombināta gāzu rūpnīca.

Rumānijas
darbaļaužu
palīdzība

Rumānijas Tautas Republikas darbaļaudis sniedzabrīgu palīdzību Ungārijas tautai. Stacijās uz Ungārijas robežām pieņāca dzelzceļa vagoni ar ogļēm, malķu, cementu, rūpniecības izejvielām, sāli un citām precēm. Ploesātas apgabala naftinieki nosūtīja uz Ungāriju 440 tonnu naftas produktu. Tuvākajās dienās viņi nosūtīs ungaru draugiem vēl pāri par 1800 tonnām naftas produktu.

Stalīna apgabala mežrūpniecības darbinieki gatavojas sūtīt uz Ungārijas Tautas Republiku 3000 kubikmetru būvķoku.

Vairāku rūpniecības uzņēmumu strādnieki nolēmuši nostrādāt vairākas virsstundas Ungārijas darbaļaužu palīdzības fondam.

(TASS)

No propagandistu pieredzes

Kā organizējam nodarbības lauksaimniecības konkrētās ekonomikas pulciņā

Šogad partijas izglītības sistēmā pasniedzu lauksaimniecības konkrēto ekonomiku kolchozu „Ciņa” un Lisenko vārdā nosauktā politpulciņos. Pirmajās divās nodarbībās pārrunājām par lauksaimniecības uzdevumiem sestajā piec gadē un Lauksaimniecības arteļa statūtiem. Kolchozā „Ciņa” mācībām politpulciņā pieaicās 15 kolchoznieki. Aktīvi pulciņa nodarbībās piedalās kolchoza priekšsēdētāja b. Bikšone, priekšsēdētāja vietnieks b. Millers, brigadiere b. Upleja, rēķinvedis b. Šlausters, rēķinveža palīdze b. Millere, zootehniķe b. Aleksandroviča un citi. Nodarbības mums notiek divas reizes mēnesī kolchoza kantorī parasti pirms valdes sēdēm. Nodarbības notiek pārrunu veidā. Mācību materiālu saistām ar kolchoza dzīvi un tā uzdevumiem. Pārrunas parasti izraisa par kolchoza ražošanas jautājumiem. Tā, piemēram, runājot par uzdevumiem sestajā piec gadē, pārrunājām par izmantojamām zemes platībām kolchozā uz 1 darba spējīgo kolchoznieku, sākot ar 1950. gadu. Salīdzinot pa gadiem, apskatījām un pārrunājām jautājumus par tām rezervēm, ko

vēl pilnīgi neizmanto, t. i., kā kolchozā strādā pusaudži, gados vecākie kolchoznieki. Uzskatāmi salīdzinot pa gadiem, apskatījām jautājumus par to, ka pilnīgi netiek izmantota MTS tehnika, ka netiek veltīta vajadzīgā uzmanība mēslojumu uzkrāšanai, sugas lopu ieviešanai, darba organizācijai brigādēs un citiem jautājumiem.

Runājot par kolchoza uzdevumiem piec gadē, salīdzinājām, kā attīstījies kolchoza saimniecība, sākot no tā organizēšanas sākuma. Tad pārgājām pie uzdevumiem, kas kolchozam jāveic līdz 1960. gadam. Pasniedzot mācības tādā veidā, klausītāji paši aktīvi piedalās pārrunās, izvirza dažādus jautājumus un priekšlikumus. Ļoti vērtīgi nodarbībās ir uzskates līdzekļi. Parasti tos zīmēju pats, ņemot datus no kolchoza gada pārskatiem un izdaru salīdzinājumus starp abiem kolchoziem, kuros pasniedzu mācības.

Tā kā mācībās piedalās kolchoznieki ar dažādu izglītību, sākot ar 3 klašu un beidzot ar vidējo, un kuri strādā dažādos kolchoza darbos, tad nodarbības organizējam tikai pārrunu veidā, lai visiem mā-

cību materiāls būtu saprotams. Pulciņā mācās kolchozu fermu pārziņi, slaucējas, lauku brigāžu strādnieki un kantora darbinieki, tāpēc apgūstamās zināšanas par kolchoza saimniecisko darbību viņiem ir sevišķi nepieciešamas.

Tomēr jāsaprot, ka ne visi klausītāji nopietni izturas pret mācībām. Tā pirmajās divās nodarbībās bez kādiem attaisnojošiem iemesliem nebija ieradusies kolchoza kultordze b. Millere, fermu pārziņis b. Grikule un Kreidere, slaucēja Kraule, traktorists Mednieks un MRS darbiniece Strazda. Pulciņa dalībnieki, kas regulāri apmeklē nodarbības, izsaka cerības, ka turpmākās nodarbībās minētie biedri ierasīsies un mainīs savu nostāju attiecībā uz mācībām.

Turpmāk, studējot lauksaimniecības konkrēto ekonomiku, esam nolēmuši iztirzājamus jautājumus vienmēr cieši saistīt ar kolchoza dzīvi, lai nodarbības būtu interesantas, palīdzētu klausītājiem iedziļināties kolchoza saimnieciskajā darbībā, mobilizētu visus raženam darbam.

A. Rubulis,
LKP Kuldīgas rajona komitejas instruktors

Ko parādīja reids pa Imantas ciema kolchoziem

Nesen Imantas ciema Darbajaužu deputātu padomes telpās notika lauksaimniecības un lopkopības pastāvīgās komisijas sēde. Tajā nolēma rīkot visos trijos ciema kolchozos savstarpēju lopu ziemošanas pārbaudi.

15. novembrī deputāti, kolchozu priekšsēdētāji un ciema aktīvs pulcējās IV sasaukuma 21. sesijā, lai apspriestu pārbaudes rezultātus.

Staļina vārdā nosauktajā kolchozā

Reids pa ciema kolchozu lopu novietnēm parādīja, ka lopu ziemošanā vēl daudz trūkumu. Kolchoza „Imanta” agronomis b. Dravnieks pastāstīja par Staļina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa lopu novietnēm, kur vairākās vietās ir lieli trūkumi. Tā „Uniku” jaunlopu novietnē stipri bojāti griesti, nav iestikloti visi logi. Vairākās lopu novietnēs nepieciešams jumtu remonts.

Tāču ne jau visur ir vainojama tikai kolchoza valde, ka laikus nav sagatavotas telpas. Jaunajā cūku kūti „Ceļmaļi” ir tiešām visas ērtības, bet te atkal pašas cūkkopējas pieļauj savā darbā dažādus trūkumus, dažreiz pavirši veic savus pienākumus.

Diežgan bēdīgi kolchozā ar rupjo lopbarību, kas sagādāta tikai 60 procenti no nepieciešamā daudzuma. Pavisam maz novākti kartupeļi, tādēļ lopiem pietiekamā daudzumā nebūs arī sulīgās barības. Tāču kolchoza valde un priekšsēdētājs b. Surgoits nedomā izmantot labo un izdevīgo iespēju — paaugstināt rupjās lopbarības vērtību, salmus sautējot.

Tāpat pilnīgi neizmanto arī āboliņa un graudaugu pelavas.

Leņina vārdā nosauktajā kolchozā

Staļina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa agronomis b. Kalniņa piedalījās reidā pa Leņina vārdā nosauktā kolchoza lopu novietnēm. Arī šeit daudzās kūtīs vajadzīgs krietns remonts. Piemēram, „Sprungās”, „Pīckaiņos” kūtim cauri jumti. „Mazdreimaņos” logiem trūkst stiklu, bojātas arī grīdas. Cūkkopēja b. Boška regulāri netīra kūti. Otrajā un trešajā kompleksajā brigādē laikus nepiegādā lopbarību. „Robežlejas” salmi novietoti neaizslēgtā šķūnī un lopkopējas pašas bez jebkādas izsniegšanas nesūsa cik katra spēj.

Reida dalībniekiem nācās piedzīvot vēl vienu otru pārsteigumu. Trešās kompleksās brigades lopkopējas sūdzējās, ka kolchoza priekšsēdētājs b. Lieknis un zootehniķis b. Kadikis ir pavisam reti „viesi” brigades lopu novietnēs.

Kolchozā „Imanta”

Vajadzīgā uzmanība lopu ziemošanai nav veltīta arī lauksaimniecības arteļi „Imanta”. Leņina vārdā nosauktā kolchoza zootehniķis b. Kadikis aizrādīja, ka labi sagatavota zirgu novietne „Upītes”. Turpretī lopu novietnes „Veldrēs” un „Brūveros” ir daudz sliktākā kārtībā. „Veldrēs” sevišķi bojāts griestu segums, „Krastrniekos” un „Brūveros” jāremontē jumti un logi. „Brūveru” cūku novietnē nav pat virca izvesta no tvertnē un tās pārplūdušas. Nevienā vie-

tā telpas nav dezinficētas un baltinātas.

Runājot debatēs, ciema kolchozu priekšsēdētāji b. Zandmans, Surgoits un Lieknis atzina, ka lopu ziemošanā tiešām daudz trūkumu. Tomēr dažviet tie būtu arī novērtīti, bet te nu vainojamas dažas rajona iestādes. Tā Leņina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa pirmās kompleksās brigades brigadieris b. Kazaks pamatoti kritizēja rajona patērētāju biedrību. Remontiem tik ļoti nepieciešamos būvmateriālus, kā jumtu naglas un citus nevar dabūt pietiekamā daudzumā. Tāpat veikalos trūkst lopbarības sāls un petrolejas, kur vajadzīga gandrīz katrā lopu novietnē.

Ciema mērogā rupjā lopbarība sagādāta tikai 60 procenti no vajadzīgā daudzuma, tādēļ steidzīgi jāierīko nepieciešamās ierīces salmu iepriekšējai sagatavošanai. Tomēr par to nopietni nav domāts nevienā ciema kolchozā.

Sesija pieņēma plašu lēmumu atklāto trūkumu novēršanai. Kolchozu valdēm uzdots pabeigt novietņu izremontēšanu, nodrošināt regulāru lopbarības piegādi, iekārtot salmu sagatavošanu pirms izēdināšanas, lai paaugstinātu to barības vērtību. Izpildīt ciema padomes sesijā pieņemtos lēmumus ir katras kolchoza valdes, priekšsēdētāja, lauksaimniecības specialista pienākums. Tikai tad varēsim cerēt uz augstu lopu produktivitāti ziemas periodā.

A. Straume

Izraksts no Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija 1956. gada 26. oktobra

DEKRETA

apbalvoti:

I. AR ORDENI „MĀTES SLAVA” III pakāpi mātes, kas dzemdējušas un uzaudzinājušas septiņus bērnus:

1. Olgu Jura m. Kiviti — kolchoznieci Kuldīgas rajona Imantas ciema padomē.

2. Doroteju Mārtiņa m. Rozentāli — kolchoznieci Kuldīgas rajona Abavas ciema padomē.

3. Olgu Pētera m. Sproģi — kolchoznieci Kuldīgas rajona Abavas ciema padomē.

II. AR MEDAĻU „MĀTES MEDAĻA” I PAKĀPI

māti, kas dzemdējušas un uzaudzinājušas sešus bērnus:

1. Emiliju Jura m. Jezdovsku — namamāti Kuldīgas rajona Kuldīgas pilsētā.

III. AR MEDAĻU „MĀTES MEDAĻA” II PAKĀPI

mātes, kas dzemdējušas un uzaudzinājušas piecus bērnus:

1. Alvini Kārļa m. Blumbergu — kolchoznieci Kuldīgas rajona Imantas ciema padomē.

2. Jūliju Andreja m. Marķevici — kolchoznieci Kuldīgas rajona Kursas ciema padomē.

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētāja
K. OZOLIŅŠ

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Sekretars
K. GAILIS

Par aktualām temām

Lietas, par kurām jāpadomā

No gada gada aug un paplašinās mūsu pilsēta. Tikai divos pēdējos gados pilsētnieki ir uzceluši ap 20 ģimeņu mājiņu. Jau laikā radušās pat jaunas ielas, ka Nakotnes, Celtniecības un citas. It sevišķi intensīva izvēršusies celtniecība tā saucamajā „Putnu dārzā”. Iedzīvotāju skaits tur sniedzas pārtūkstošim, uzcelta arī jauna maizes ceptuve. Taču šis „spārns” no pilsētas centra atrodas turpat pāris kilometru attālumā. Lielu prieku tā iedzīvotājiem sagādāja ATK № 7 vadība, noorganizējot piepilsētas autobusa satiksmi. Taču pilnīgi tos aizmirsuši pilsētas tirdzniecības organizāciju darbinieki, kādēļ gan redakcija, gan namu pārvalde ienākušas daudzas sūdzības. Lūk, „Putnu dārza” iedzīvotājiem, lai nopirktu tādas pirmās nepieciešamības preces kā sērskociņus un maizi, jāmēro liels ceļa gabals.

Apskatot pilsētas tirdzniecības tīklu pilsētas nomalēs, jāsaprot, ka šāda paberna loma ir atstāti ar Parventas, Plantas un Ēdoles ielu iedzīvotāji. Arī tur pēdējos gados uzceltas desmitiem jaunas mājas. Kā Ēdoles, tā arī Parventas iedzīvotāji atceras, kad iedzīvotāju bijis mazāk, viņu apkārtnē esot bijuši pārtikas preču veikali.

Jājautā pilsētas patērētāju biedrības valdei, vai tiešām šajos pilsētas rajonos nav iespējams noorganizēt tirdzniecības tīklu? Protams, ka ir. Tur, kur pašreiz nevar iekārtot veikala telpas, var ie-

kārtot kioskus, kur apkārtnes iedzīvotāji iegādātos pirmās nepieciešamības preces.

Runājot par tirdzniecību, jāsaprot, ka mūsu rajona lauku un pilsētas iedzīvotāji ir iecienījuši māla un dažādus koka traukus. Taču mūsu veikalos ja šodien vēl kādu māla podu un bļodiņu var redzēt, tad tādas lietas, ka koka trauki jau vairākus gadus ir pazuduši no veikalos esošā preču saraksta. Pēc tiem šodien, sevišķi lauku iedzīvotājiem, ir liels pieprasījums.

Noskaidrojot to ražošanas apjomu, jāsaprot, ka mūsu rajona rūpniecības kombināts ar šiem izstrādājumiem ir spējīgs apgādāt visus iedzīvotājus. Kā piemēru varam minēt šodien Padures ķieģeļu fabrikas noliktavas. Tās pārpildītas ar dažāda izmēra māla podiem, krāzēm, bļodiņām un citiem traukiem, pavisam ap 85 tūkstošu rubļu kopvērtībā. Bez šaubām, rajona rūpniecības kombināts un MS kokapstrādes cehos ir desmitiem labu koka apstrādes amatnieku. Viņi vēl pagājušā gada rajona lauksaimniecības izstādē demonstrēja koka mucas pat ar 10 tūkstoš litru tilpumu.

Par to, kādēļ šīs preces mūsu veikalos ir tik mazā izvēlē, vainojami tikai patērētāju biedrības sagādes darbinieki.

Lūk, par to jāpadomā rajona patērētāju biedrību vienības priekšsēdētājam b. Gulbinskim un pilsētas patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājam b. Froļčovam.

PA LAIKRAKSTĀ NEIEVIETOTO MATERIĀLU PĒDĀM

Kļūda izlabota

Redakcija saņēma sūdzību, ka kolchozā „Traktorists” atsevišķiem būvbrigādes ļaudīm nepareizi aprēķinātas izstrādes dienas.

Kolchoza valde šīo redakcijai, ka sūdzība pārbau-
dīta un apspriesta valdes sē-

dē. Revīzijas komisijas uzraudzītās kļūdas izstrādes dienu aprēķināšanā izlabotas. Noskaidrots, ka izstrādes dienas par kaltes krāsns mūrēšanu aprēķinātas pareizi pēc kop-sapulces pieņemtā izcenojuma.

Arodbiedrību dzīve

Pārskata un vēlēšanu konferenci sagaidot

Vēl tikai dažas dienas un mūsu MTS arodbiedrības organizācijā notiks pārskata un vēlēšanu konference. Laika periodā, kas aizritējis no iepriekšējās konferences, esam guvuši zināmus panākumus. Šā gada ražošanas plānu viss MTS kolektīvs ir izpildījis par 103,9 procentiem. Raženāk kā jebkad ir strādājuši mūsu melioratori, lopkopības smago darbu mechanizatori.

Lieli nopelni šā panākuma kaidināšanā bija tieši arodbiedrībai, kura savās rindās apvieno turpat simtprocentīgi visus strādājošos.

Izstrādājot kolektīvo līgumu pagājušajā gadā, ievērojām galvenokārt strādājošo domas, kā rezultātā kolektīvais līgums iznāca saistošāks nekā iepriekšējā gadā. Lai tas būtu pieejams atslēdzniekiem darbnīcā, traktoristiem un kombainieriem kolchozos, tad pavairojam to 20 eksemplāros un izvietojam redzamās vietās visās traktoru brigādēs, mehāniskā darbnīcā, klubā, kopmītnēs.

Kolektīvajā līgumā bija minēti svarīgi pasākumi, kuru izpildes rezultātā ievērojami uzlabojusies darba apstākļi. Piemēram, ja iepriekšējos gados nebija iekārtota lauksaimniecības mašīnu un remontu darbnīca un bieži mašīnas bija jāremontē zem kļāvas debess, tad pēc arodbiedrības ierosinājuma kolektīvajā līgumā paredzējām, ka administrācija sekmēs remontdarbības ierīkošanu. Šodien ar prieku jāsaka, ka jaunajā remontdarbnīcā rit spraigs darbs, ir atremontēti pirmie arkhi, kombaini un citas mašīnas. Ir

ierīkota arī automatiskā ūdens piegāde motoru karstās piestrādes stendā, ko iepriekšējā gadā veica speciāli nozīmēts ūdensvedējs. Ievērojami uzlabotas arī apkures ierīces un agrāko 2 kurinātāju vietā to pašu ar labām sekmēm veic viens cilvēks.

Par cik pirms termiņa esam izpildījuši valsts ražošanas plānu, tad arodbiedrība saņem prāvus naudas līdzekļus no direktora fonda.

Aizvadītajā posmā premijās vien esam izmaksājuši vairāk nekā 20 tūkstošus rubļu. Vairāk nekā 2 tūkstoši rubļu izmaksāts slimības vai citādi uz laiku materiāli grūtos apstākļos nonākušiem darbiniekiem. Lielākas summas izmaksātas kā stimuls svarīgākajā lauku darbu periodā, kā sējas un ražas novākšanas laikā.

Strādnieku arodbiedrības vietējā komiteja rūpējusies arī par MTS strādnieku individuālo celtniecību. Tā sēklas laboratorijas strādnieci b. Sauli piešķirts aizdevums — 10 tūkstošus rubļu apmērā un vajadzīgie būvmateriāli. Kalējam b. Buceniekam piešķirts aizdevums 5 tūkstošus rubļu apmērā. Būvmateriāli individuālajai celtniecībai piešķirti traktoru brigāžu brigadieriem b. Kovalam, Kraucukam un citiem. Individuālos celtniekus atbalstījām arī ar transportu. Transportu par pašizmaksas cenu malkas sagādei un citām vajadzībām saņem arī pārējie MTS darbinieki.

Strādnieku pašdarbnieku vajadzībām esam iegādājušies jaunu pūtēju orķestra instrumentu komplektu. Ar jaunām grāmatām papildinājam biblio-

teku. Klubā un citās MTS telpās ievērojami papildināti uzskatāmās agitācijas līdzekļi.

Lai kopmītnēs dzīvojošie strādnieki varētu kulturali pavadīt vakarus un izejamās dienas, viņu rīcībā nodevām radio un televizoru. Tuvākajās dienās televizoru uzstādīsim arī MTS klubā.

Spraiga pie mums ir socialistiskā sacensība. Ik pēc 10 dienām regulāri iznāk „ciņas lapas” un sacensību rādītāji pa traktoru brigādēm. Svarīgākos darba posmos iznāk papildus „zibēni”, kuros parādām labākos mechanizatorus un kritizējam darba disciplīnas grāvējus.

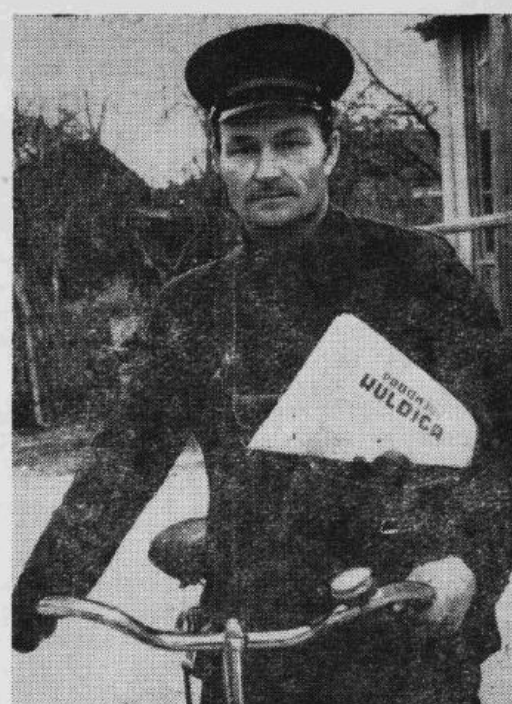
Mūsu darbā ir vēl citi sasniegumi. Biedra Rumbenieka vadībā pirmo repertuaru iestudēju pūtēju orķestris. 16 dalībnieku ir nesen noorganizētajā jaunajā vīru ansamblī. Taču blakus visam tam vēl joprojām mums kā vājā puse ir fiziskās kultūras pulciņa darbs, nav noorganizēts dramatiskais un deju pulciņš. Par minēto pulciņu darba uzlabošanu esam jau padomājuši un ceram, ka drīzumā arī tas uzlabosies.

9. decembrī notiks arodbiedrības atskaites-vēlēšanu konference par līdzšinējiem sasniegumiem, tādēļ mūsu kolektīvā izraisās dzīvas pārrunas un debates. Visās arodbiedrības sasaukam sapulcēs, kurās izskata kolektīvā līguma izpildes gaitu, kā arī analizē arodbiedrības darbu. Ceru, ka konferencē ikviens arodbiedrības biedrs pareizi analizēs padarīto, kritizēs pielaistās kļūdas un dos daudz jaunu ierosinājumu jaunajam arodbiedrības darbam.

V. Valvads,
Kuldīgas MTS arodbiedrības vietējās komitejas priekšsēdētājs

Lauku pastnieks

Pirms sešiem gadiem kolchoza „Komunars” kolchozniekam Jānim Strautmanim darbā pie ripzāģa notika nelaimes gadījums — zaudēja labās rokas delnu. Kolchoznieki to redzēdami sprieda, ka Strautmanim pensijā vien būs jāaiziet, taču tā nedomāja pats Jānis. Pēc atveseļošanās viņš ieradās kolchoza kantorī un lūdza pieņemt darbā par pastnieku.

— Biedra Strautmaņa lūgumu visi atbalstīja un drīz pēc tam viņu bieži gadījās sastapt, stāvējot pa kolchoznieku sētām ar pastnieka somu plecos.

Ne lietus, ne sniegs, ne putenis nav bijis par iemeslu, lai b. Strautmanis kādai no kolchoznieku sētām nepienestu jaunākos laikrakstus, žurnālus, vēstules. Lai piegādātu telegramas un kādu no steidzīgiem pasta sūtījumiem, centīgais pastnieks dažreiz pavisam negaidīts ierodas pie adresāta vēlā naktī. Kad kāds kolchoznieks jautāja, vai viņš nav noguris dubļus bridams, tad pastnieks smaidīdams atbild: — Kur nu tagad nogurt, kad jānes jums tik daudz laikrakstu, žurnālu, vēstuļu.

Šodien kopš tām dienām

apritējuši turpat 6 gadi un b. Strautmanis vēl joprojām pasta somu nav nomainījis.

Cik pastmarku pārdots, tas viņam grūti pateikti, bet kad pajautājam, cik dažādu laikrakstu un žurnālu abonementus pieņēmis nākošam gadam, tad pastnieks nešaubīdams atbild — 210 eksemplāri! Viņš ir pirmais lauku pastnieks, kas nākamajam gadam izpildījis laikrakstu un žurnālu izplatīšanas uzdevumu.

Par labu darbu Jānis Strautmanis vairākas reizes apbalvots ar naudas premijām un kā vienam no pirmajiem viņam arī piešķirts dienesta divītenis.

K. Citovičs

SPECIALISTU PADOMS

Kas jādara, lai pavairotu zāļu sēklu krājumus

Ražīgu āboliņa lauku, kultivētu plavu un ganību ierīkošanu kavē āboliņa un citu zāļu sēklu trūkums. To rada nevērtīgā izturēšanās pret āboliņa un citu zāļu sēklas audzēšanu un agrotehnisko noteikumu neievērošana. Zāļu sēklu audzēšanai jābūt sistemātiskai, sīktī izstrādātai, nezaļinās augsnes. Rindseju tikpat kā nelieto. Sēju parasti novēlo un izdara tad, kad augsnes virskārtnā, kurā iestrādā sēklas, jau ir izkaltusi, un sēklas nevienmērīgi sadīgst, ja laiks ir sauss.

Pavasars zāļu sēklu laukus izdara par vēlu no kopīgām zāļu sējumiem lopbarības vajadzībām un tos nekopj nemaz, vai arī ir lielu novēlošanos, kas nedod vajadzīgo efektu. Ja agrākos gados samērā plaši pielietoja bišu dravas izvešanu uz āboliņa laukiem, tad tagad nav iespējams atrast kolchozus, kas šo paņēmieni vēl pielietotu. Maz vērtības veltā ziedu smecernieka apkarošanai āboliņa sēklu laukos, kaut gan zinātne jau sen šā jautājuma atrisināšanai devusi vienkāršu un vieglu paņēmieni.

Āboliņa sēklu laukus izdara nepietiekami daudz un tos pasēd rudenī laikā, neovāc, nevela šķūņos un nenokauj. Ir aprēķināts, ka katru mēnesi peles šķūņos apēd 5 procentus no kopīgā sēklu daudzuma. Bieži vien kolchozi āboliņa sēklas kuļ līdz pašam pavasarim un ar parastām āboliņa kuļmašīnām bez berzēm, kas dod milzīgu sēklu zudumus.

Ja šogad daudziem kolchoziem nebija labu āboliņa lauku, ko izdalīt sēklu audzēšanai, tad tas bija 1954. gada āboliņa neražas sekas, jo 1955. gada pavasarī apsēja galvenokārt tikai timotiņu, bet pavasarim maz āboliņa, vai arī timoti-

ņu ar nelielu āboliņa sēklu pieļaujamumu.

Tā nu, dabīgi, paceļas jautājums: vai tad nebūtu bijis pareizāk 1955. gada pavasarī tos nelielos sēklu daudzumus, kādi bija ievākti no 1954. gada ražas, iesēt tikai speciāli sēklu audzēšanai izraudzītos, vislabāk mēslotos un kopotos laukos? Lietojot tālrunu sēju, uz ha var izlikt ar 5—6 kg, ligzdu sēju (50x50 cm) pat ar 1—2 kg sēklu uz ha. Tadā gadījumā 1956. gadā būtu bijis pietiekami daudz sēklu lauku. Tāds pats jautājums paceļas attiecībā uz tiem pašiem nelielajiem sēklu daudzumiem, kādus iegūst no šā gada ražas.

Ir kolchozi, kuri samērā cieši klimatiskos apstākļos un kuri labos sēklu gados iegūst zemas āboliņa ražas. Labā āboliņa sēklu gadā, kāds bija 1955. gads, Ventspils rajona kolchozs „Jaunā dzīve” ieguva no ha tikai 0,48 cnt, bet kolchozs „Sarkanā zvaigzne” — 0,5 cnt. Pavisam citu alnu redzam, ja pasekojam Liepājas rajona kolchozu zālāju ražām. Piemēram, kolchoza „Kopdarbs” 1953. gadā ieguva 0,9 cnt no ha, 1954. gadā — 1,2 cnt no ha un 1955. gadā 1 cnt no ha āboliņa sēklu. Tātad ir kolchozi, kuri arī sliktos āboliņa sēklu gados iegūst samērā labas āboliņa ražas. Kā tad viņi to panāk?

Nekādu noslēpumu šiem kolchoziem nav. Nav arī nekādu speciālu jaunatklājumu āboliņa sēklu audzēšanā. Šie kolchozi levēro visus agrotehniskos noteikumus un ir novērsuši pašus galvenos āboliņa sēklu audzēšanas trūkumus.

Pagājušajā vasarā Stendes selekcijas staciju apmeklēja vairāki Tērvetes MTS kolchozi. Apskatot

āboliņa sēklu laukus un ņemot vērā neizdevīgos klimatiskos apstākļus sēklu ražošanai 1956. gadā, pārrunājām arī jautājumu par āboliņa sēklu rezervju uzkrāšanas nepieciešamību labos sēklu gados. Atbraukušie kolchoznieki pastāstīja, ka viņu kolchozos esot āboliņa sēklu rezerves pusotram gadam. Āboliņa sēklu rezervju turēšana ir viens no drošākām pagāmiem, lai panāktu gadskārtējo āboliņa sējas plāna izpildi.

Blakus sarkanā āboliņa sēklām daudzi kolchozi audzē arī baltā āboliņa, baltā āboliņa un bišu āboliņa sēklas. Šo triju pēdējo kultūru sēklas izlīdzina zināmā mērā sarkanā āboliņa sēklu trūkumu. Bastarda āboliņš vairāk nekā sarkanais āboliņš pacieš augsnes ar sēklāku gruntsūdeni, ir vieglākās, paskābākās un kūdrainākas augsnes. Bastarda āboliņš ļoti nepieciešams plavu ierīkošanai kultivētos zemes zāļu purvos un kultivēto ganību ierīkošanai. Tajās baltās āboliņš dod augstvērtīgu ar olbaltumvielām zāļu masu un piegādā slāpekli stiebru zālēm. Ja kultivēto ganību zemei ir pietiekoši daudz baltā āboliņa, tad minerālo slāpekļmēslu trūkums ir mazāk sajūtam — to uzskatāmi demonstrēja Igaunijas PSR izmēģinājumu iestādes ganību mēlošanas izmēģinājumos apmeklētājiem no Latvijas. Sausās vasarās un kailsala ziemās baltais āboliņš no kultivētām plavām un ganībām var izzust, jo sakņepu dzinumi tam iet sekli. Tādēļ baltā āboliņa sēklas jātur krājumā, lai ar plesēju to zelmeni atjaunotu. Baltā āboliņa un bastarda āboliņa sēklas katrs kolchozs var pavairot, savācot no savvaļas augiem. Bal-

tā āboliņa ieaudzēšanai ņem sakņepu dzinumus un izstāda 50x50 cm lielos attālumos.

Bišu āboliņš dod ļoti augstas zāļas masas, sienu un sēklu ražas ar kaļķi pietiekoši bagātās augsnes. Talsu rajona Molotova un Kaļiņina vārdā nosauktajos kolchozos sagādāmas bišu āboliņa sēklu ražas 600—800 kg no ha. Bišu āboliņa pirmo zāli izmanto ieskābēšanai, bet attālu zālmēlošanai. Bišu āboliņa sēklas gan laukumā būs vienlīdz, kuras šogad varēs iegādāties no citiem kolchoziem, jo sarkanā āboliņa sēklu ražas visur būs zemas un tās pārdošanai ārpus savām saimniecībām nebūs. Iegādājoties bišu āboliņa sēklas, jāatceras, ka tā prasības attiecībā uz kaļķa saturu augsnei ir daudz augstākas nekā sarkanajam āboliņam, tikpat augstas kā lucernai. Tāpēc tā audzēšanai jāizvēlas piemērotas vietas, jo tikai tad būs panākumi. Lielāka vērtība veltāma arī lucernas audzēšanai. Piemērotās, pietiekoši ar kaļķi apgādātās augsnes arī Ventspils rajonā lucerna dos ievērojamu papildinājumu lopbarības bāzes nodrošināšanā (Zūru apkārtnē). Lucerna piemērotās augsnes ziemo labāk nekā sarkanais āboliņš. Labākas augsnes jāaudzē ziā hibrīdu, nabadzīgākajās — dzeltenziedainā lucerna.

Ļoti svarīgs pasākums āboliņa un sienu ražu celšanā ir tā priekšauga vai vīrsauga mēlošana ar organiskiem un minerālmēsliem. Ir nepareizi fosfora un kālija minerālos mēslus dot labībām, kuras šej nepieciešamās, daudzus gadus kūtsmēslus neredzējušos laukos. Šādos apstākļos labībām izsēti, bez slāpekļa mēslu līdzdarbības (slāpekļa mēslus parasti labībām nav ko sēt), tie dod ļoti nelielus panākumus. Daudz lietderīgāk esošos fosfora un kālija mineral-

mēslus izlietot tīrumu zālājiem, kuru zelmeni ir sarkanais āboliņš vai citi tauriņzieži, vai arī kultivētos zemes zāļu purvos, kur augsne slāpekļa pietiek un trūkst tikai fosfora un kālija. Ventspils rajona skābas augsnes āboliņa, plavu un ganību mēlošanā ir labiem panākumiem var izmantot fosforīta mēslus, kuri ir pieejamāki par superfosfātu.

Ja āboliņa sēklu ražošanu stipri traucē klimatiskie apstākļi, tad uz stiebru zāļu sēklu tiem mazs iespalds. Tās var ražot jebkuros atsevišķo gadu klimatiskos apstākļos un iegūt pietiekoši un pat ļoti augstas sēklu ražas. Vairāki Ventspils rajona kolchozi ir saņēmuši stiebru zāļu sēklu izejas materiālu no Stendes selekcijas stacijas. Šie sējumi jākopj sevišķi rūpīgi, lai nākošajos gados izkļūtu no stiebru zāļu sēklas trūkuma un varētu jau apstāt lielākas platības. Ieteicams kolchozu valdēm par zālāju sēklu laucīgu kopšanu maksāt sevišķi atbildību, kā to dara Talsu rajona Molotova vārdā nosauktajā kolchozā. Šeit par 6 ha plavu skārenes un citu stiebru zāļu stādījumiem ligzdu 50x50 cm attālumā kolchozniekiem papildus par katru ha apkopšanu gadā piemaksā 100 rubļus, bet brigadieriem saņem piemaksu 100 rubļu apmērā par visu platību. Tas stimuleja ļaudis labāk izpildīt šo darbu, bet nākamajā gadā kolchozs no sēklu laukiem iegūs augstas ražas.

Diendienā gādājot un rūpējoties par dažādu zālāju sēklu ieaudzēšanu un pavairošanu, kolchozi varēs izveidot spēcīgu lopbarības bāzi, panāks lopkopības strauju augšupeju.

Agronoms J. Lielmanis,
Stendes selekcijas un izmēģinājumu stacijas vecākais zinātniskais līdzstrādnieks

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Izvest agresoru karaspēku no Ēģiptes

Tautas vienprātīgi nosoda imperialistu agresiju pret Ēģipti, un šis varens protests piespieda Angliju, Franciju un Izraelu izbeigt karadarbību. Liela nozīme šajā gadījumā bija arī Padomju Savienības brīdinājumam, ko tā izteica agresoriem. Angļu avīze „Reynolds News” šai sakarā rakstīja: „N. A. Bulgariņa enerģiskajiem vēstījumiem Anglijas, Francijas un Izraelas premjerministriem bija sava ietekme”, tie piespieda viņus „paklausīt ANO lēmumu par karadarbības izbeigšanu”.

Bet karadarbības izbeigšana ir tikai pirmais solis tā ugunsgrēka nodzēšanai Tuvas Austrumos, ko sakūruši imperialisti. Viņi līdz šim laikam nav izpildījuši Generalās Asamblejas ārkārtējās sesijas lēmumu par karaspēka tūlītēju izvešanu no Ēģiptes teritorijas. Ir pilnīgi skaidrs, ka tikmēr, kamēr agresori paliek Ēģiptē, pastāv briesmas, ka karadarbība var ne vien atjaunoties, bet arī paplašināties.

Nekavējoties izvest visus Anglijas, Francijas un Izraelas bruņotos spēkus no Ēģiptes — tas ir svarīgākais priekšnoteikums tālākajiem pasākumiem konflikta pilnīgai izbeigšanai.

Šī prasība skan ar jo lielāku spēku tāpēc, ka agresori, kaut gan tie piekrita izbeigt karadarbību, nebūt nav atteikušies no saviem laupīšanas mērķiem. Francijas valdības vadītājs Gi Mollē šīs dienas lika skaidri saprast, ka intervēti grib panākt ārvalstu kundzības nodibināšanu pār Suecas kanālu, kas pēc taisnības pieder Ēģiptei. Vēl vaļsirdīgāk izsakās reakcionārā prese. Tā Parīzes laikraksts „Figaro” pēc būtības atzīst, ka imperialisti ar bruņoto spēku palīdzību grib nospiegt ceļus Ēģip-

ti un citas Arabu Austrumu valstis, kas cēlušās cīņai par savu brīvību un neatkarību.

Tomēr Tuvo Austrumu tautas aizvien dziļāk izjūt nepieciešamību apvienoties cīņai pret agresoriem. Visas arābu valstis gatavas aizstāvēt Ēģipti. Ķīnas, arābu valstu, Indonezijas un vairāku citu Āzijas un Afrikas valstu valdības paziņojušas, ka ir gatavas konkrēti palīdzēt Ēģiptei atvairīt imperialistu agresiju. Vairākas valstis notiek brīvprātīgo reģistrēšana, kas vēlas doties palīgā Ēģiptei.

TASS paziņojumā, kas publicēts 11. novembrī, teikts, ka gadījumā, ja agresori neizvedīs savu karaspēku no Ēģiptes un, aizbildinādamies ar dažādiem ieganstiem, koncentrēs spēkus, draudot atjaunot karadarbību pret Ēģipti, tad attiecīgie Padomju organi neļiks šķēršļus to padomju pilsoņu — brīvprātīgo izbraukšanai, kas izteikuši vēlēšanos piedalīties ēģiptiešu tautas cīņā.

Kas organizēja kontrrevolucionāro dumpi Ungarijā

Cenzdāmes novērst tautu uzmanību no banditiskā uzbrukuma Ēģiptei, imperialisti kļūgā par notikumiem Ungarijā, rupji izkropļojot to patieso būtību. Bet šajā Rietumu propagandas kopējā kori atskan balsis, kas atzīst, ka fašistu dumpi Ungarijā iedvesmojuši un organizējuši Rietumu imperialisti un viņu aģentūra, kas mēģināja atjaunot Ungarijā buržuazijas un muižnieku valsts iekārtu. Holandes laikraksts „De Telegraaf”, norādot, ka „sacelšanās Ungarijā bija rūpīgi sagatavota”, liek saprast, ka kontrrevolūcijai bijis plašs atbalsts aiz robežām, t. i., ASV, Rietumvācijā, Anglijā un citur. Dāņu buržuazis-

kais laikraksts „Vestkysten” bez aplinkiem atzīst, ka Austrijas teritorijā nodibinātie Rietumu spiegošanas centri bijuši tieši saistīti ar kontrrevolūcionāru bandām, kas darbojās Ungarijā.

Fašistu padibenes, kas bija paslēpušās pašā Ungarijā, tika papildinātas, iesūtot no Rietumiem dažādus fašistu salašņus. Uz Ungariju devās bijušie muižnieki un kapitalisti, bijušie fašistiskā diktatora Hortija virsnieki un hitleriskie noziedznieki, kas savā laikā bija aizbēguši no taisnas tiesas. Viņi izraisīja balto teroru, cenzdāmes noslīcināt asinis ungaru tautas socialistiskos iekarojumus. Visas šīs padibenes darbojās imperialistisko spiegošanas centru uzdevumā. ASV izlūkošanas dienesta vadītājs A. Dalless šīs dienas paziņoja, ka viņš un viņa padotie jau agrāk bijuši informēti par sacelšanos Ungarijā.

Ungarijas veselīgie patriotiskie spēki deva reakcijai pretsparu. Šajā grūtajā cīņā ungaru tautai pēc revolucionārās strādnieku un zemnieku valdības lūguma devās palīgā Padomju Savienība.

Bet starptautiskā reakcija joprojām mēģina saasināt stāvokli Ungarijā. Pēc rietumvalstu un it īpaši pēc ASV neatlaidīga pieprasījuma Generalās Asamblejas 11. sesijas darba kārtībā nelikumīgi uzņemts tā sauktais „Ungarijas jautājums”. Ar to Rietumu valdībās aprindās grib uzmundrināt sagrauto kontrrevolucionāro pagrīdi Ungarijā un virzīt to uz jaunām avanturām. Bet ungaru tauta kategoriski nosoda visas intrigas pret savu zemi. Likvidējot kontrrevolucionārā dumpja sekas, Ungarijas darbaļaudis kategoriski paziņo, ka viņi nepieļaus nekādu iejaukšanos savās iekšējās lietās.

V. Charkovs

Kas atlidzinās zaudējumus?

Kolchoza „Sarkanā zvaigzne” laudis šogad izaudzējuši visumā bagātu ražu. Tikai neviens nerūpējās par tās saglabāšanu bez zudumiem. Dārkopības brigade izaudzēja labu gurķu, tomātu un ķirbju ražu. Taču ienākumu no tās maz. Tas tāpēc, ka ar ražu rīkojas nesaimnieciski. Valde nolēma, ka iegādāsies mucas un ieskābēs izaudzētos gurķus. Taču mucas tik drīz neiegādājās un ap 250 kg gurķu sabojājās un tikai pēc ilgāka laika 200 kg ieskābēja.

Kolchoza valde noslēdza līgumu ar Kuldīgas remonta un celtniecības kantori par augu mājas izbūvi. To uzcēla ar lielu novēlošanos un pie tam slikti — tā kā pēc dažām dienām lielākā daļa stiklu noslidēja no jumta un saplisa. Ja šodien ieiet siltumnīcā, tad jābaidās, ka nenorauj cepuri, jo vējš brīvi puš siltumnīcā. Kolchoza valde Remontu un celtniecības kantori par šo brāķi bez vilci-

nāšanās samaksāja, bet pielais-tie trūkumi siltumnīcas celšanā vēl tagad nav izlaboti. Šī brāķa dēļ kolchozom radušies zaudējumi.

Tomatus, kuri vēsuma un mitruma dēļ augu mājā nevarēja nogatavoties, pārvietoja siltumnīcā. Tomēr valde, neskatoties uz solījumiem, neizraudzīja kurinātāju un, kad iestājās sals, siltumnīcā temperatūra bija 7 grādi zem nulles. Tā rezultātā tur novietotie 300 kg tomāti un 450 kg ķirbji sasala.

Lecekšu logi kolchozā stāvnolikti zem kļājas debess un vētra tiem vairākas reizes nodarīja zaudējumus, stiklus izdauza bērni, ejot garām. Tikā pieņemts lēmums steidzīgi uzcelt nojumi lecekšu logu novietošanai, bet vēl tas nav izpildīts.

Jājautā kolchoza valdei un revīzijas komisijai, kas atlidzinās radušos zaudējumus?

P. Asums

Pārskata un vēlēšanu sapulces fizkulturas kolektīvos

Pārskata un vēlēšanu sapulces fizkulturas kolektīvos notiek reizi divos gados. Vēlēšanas notiek, atklāti balsojot. Sapulce skaitās pilntiesīga, ja tajā piedalās ne mazāk kā divas trešdaļas fizkulturas kolektīva biedru. Tās vadīšanai tiek izvēlēts prezidijs, sapulces noteiktā skaitliskā sastāvā. Sapulcē noklausās un apspriež fizkolektīva padomes atskaiti, revīzijas komisijas ziņojumu par līdzekļu izlietošanu, biedru naudas iekasēšanu, sporta inventāra izlietošanu, pieņem lēmumu, izvēl jaunu padomi un delegātus uz sporta biedrības konferenci. Jaunās padomes locekļu skaitu nosaka sapulce. Tās dalībniekiem ir neierobežotas tiesības kandidātu izvirzīšanai. Par kandidātiem var izvirzīt arī tos biedrus, kas nepiedalās sapulcē. Pēc uzstādīto kandidāturu apspriešanas balso par katru kandidātu atsevišķi.

Balsošana notiek atklāti. Balso skaitīšanu izdara sapulces prezidijs. Balsošanas rezultātus paziņo sapulcei un ieraksta sapulces protokolā. Pārskata un vēlēšanu sapulces fizkulturas kolektīvos notiks šā gada novembrī un decembrī līdz 1957. gada 1. janvārim. Kuldīgas pilsētā pārskata un vēlēšanu konference notiks 1957. gada 23. janvārī. Gatavojoties sapulcēm jāsāk jau tagad. BASB „Daugava” Kuldīgas pilsētas padome uzaicina visas komjaunatnes pirmorganizācijas un vietējās arodbiedrības komitejas ņemt aktīvu dalību pārskata un vēlēšanu sapulču organizēšanā.

Gatavojoties sapulcēm, fizkolektīvos jāiesaista vairāk dalībnieku, jāorganizē treniņi un nodarbības.

A. Ābolīnš,
rajona BASB „Daugava”
priekšsēdētājs

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(38. turpinājums)
Tā pakalāja bija pacelta uz domkrata, noņemtais ritenis vajājās zemē. Apkārt mašīnai pastaļgājās Holodovs. Volodja, pakļājis vatnieku, sāniski gulēja zem dīfera, centās piegriezt kautkādu uzgriezni.
— Divas nelaiņas, Grigorij Petrovič, — Volodja teica, ar galvas mājlienu sasveicinājies ar pienākošo Marju Sergejevu. — Balonu mēs gan salabotu, bet vai redzat šo? — Viņš ar atslēgu padauzīja pa dzelzi. — Tā braukt nevar. Uzgriezni līdz galam nevar piegriezt, bultu vitnes piesērējušas.
— Nevar braukt? Bet ko tad tu domāji mājās?
— Es arī mājās domāju, Grigorij Petrovič, ka šim gazikam jau sen bija laiks doties uz domēgu krāslu, uz pārkausēšanu. Vienu lietu noregulēsi — cita neder.

Holodovs, no sirds sarūgtināts, nospļāvās. Volodja izlida no mašīnas apakšas, domīgi pagrozīja pirkatos bultu ar uzgriezni, paskatījās apkārt. Tālumā, kilometrus četrus no šejienes pie neliela mežiņa bija saskatāms Semjona Čaļja traktorbrigades lauku vago-

niņš. Blakus tam rēgojās kaut kas līdzīgs automašīnai ar augstu kravas kastī.

— Vajadzēs, aiziet pie traktoristiem, — Volodja teica. — Neko citu neizdomāsi. Bet jūs, lūk, šeit atpūšaties. Varbūt, ka viņiem atradīsies kāda bulta. Vai arī ielgriezīs vitnes šajā. Lūk, pie viņiem, liekas, atbraukusi arī ceļojošā darbnica.

— Nu ej, ko tad tik daudz gudrot! Un atrāc tleci galā, mums nav laika te sauļoties!

Volodja tālāki pāri arumiem devās uz vagona pusī. Holodovs atgāja tālāk no ceļa pie vecas pusizārdītas pagājušā gada salmu kaudzes. Aizsvieda ar zābaka purngalu sānis sapelējušos pussapuvušos pinkulus, aizrakās līdz tīriem salmiem, izklāja virs tiem lietotus metālus, apsēdās, pasauca Marju Sergejevu.

— Sēsties, atpūties... Lūk, kā strādājam! Tas saucas par transportu! Zārks ar muziku, bet ne transportu! Un arī tas jādala uz pusēm ar direktoru. Kā zēlastību lūdzies mašīnu aizbraukt uz kolchozu. Un tu arī — MTS partijas pirmorganizācijas sekretare, bet

braukā pa brigādēm ar vienpadsmito numuru. Iešana tautā!

— Ak Grigorij Petrovič, — Marja Sergejeva teica, sēžamās blakus Holodovam uz lietus mēteļa, — cik mūsu, priekšnieku, te nav, un ja nu katram vēl mašīnu, kas tad iznāks? Brauksim kā vesela autokolona! Kam man mašīna? Aizgāju no mājām uz vairākam dienām, vakar pārnakšņoju piektajā brigādē, aizvakar astotajā, izrunājamies tur ar pušiem par visu, daru savu darbu nesteigdamās, šoferis mani negaida, degvielas netērēju. Tā daudz labāk, mīrīgāk. Bet aiziet kājam no kolchoza uz kolchozu — tā jau pastaiga. Lūk, pa šo laiku, kamēr strādāju par MTS sekretari! Semidubovkā un šeit, esmu nokritusies svarā par astoņiem kilogramiem — tas man tikal par labu. Nevajaga braukt uz kurortiem. It kā jaunie gadi būtu atgriezušies, atkal eju pa laukiem, elpoju stepes gaisu, man apkārt traktoristi, savi ļaudis. Dzīvot kļuvis interesantāk...

Marja Sergejeva, iedegusi, ar no lakatīņa apakšas izspraukusāmies, vēja izpūrusām kastagbrūnām

cirtām, veselīgi novārdējusi, vīsa kļuvusi it kā spēcīgāka, patiesi izskatījās daudz jaunāka par saviem trīsdesmit septiņiem gadiem. Viņa bija gērbusies vieglā vasarīgā katuna sarafanā, mētelī neaizroka. Holodovs pasīkleja uz Marjas Sergejevas apaļo kalloplecu, kas gandrīz pleskārs viņam, pārļaida skatu par viņas burodeklā korpēs apautajām kājām, pilnīgajiem spēcīgajiem iekriem, nopēma cepuri, izņēma no svārku krūškabatas ķemmi un atsūkāja atpakaļ uz nelielo kaifumu pakausi gaišos, garos, mikstos matus.

— Ko dariji piektajā brigādē? — viņš jautāja.

— Lasīju pušiem, kas bija brīvā maiņā, Plenuma lēmumu. Labu agitatoru es tur atradu. Grigorij Petrovič! Vasiliju Lukaševu, traktoristu, komjaunieti. Katram lēmuma punktam viņam ir fakts no dzīves. „Bet mums kolchozā, lūk, dara tā”. „Bet, lūk, es runāju ar agronomu — arī pie mums to var izdarīt”. — Vispār, es domāju, mums jālauz tāda kārtība — nozīmēt par agitatoriem ļaudis,

skatoties pēc amata. Visur mums brigādēs par agitatoriem ir uzskaitveži. Viņi, lūk, esot tie visizglītotākie, nestrādājoši uz traktoriem, viņiem visērtāk organizēt lasīšanas un izlaist kaujas lapas. Bet varbūt šim uzskaitvedim nepavisam nav propagandista talanta? Jānozīmē tie, kas patiesi prot ļaudis pacelt darbam!

— Tas pareizi, — Holodovs piekrita.

— Noformēju viņiem partijas komjaunatnes grupu, — Marja Sergejeva turpināja stāstīt. — Sākumam apspriedām jautājumu par naturmaksas centnera pašizmaksu. Pēc mana lūguma atbrauca mūsu plānotājs, pastāstīja pušiem sīki, no kā sastāv šī pati pašizmaksa. Klausījās ar lielu interesi. Vist kļuva domīgi: lūk, ko mēs tērējam uz degvielām, lieku pārāršanu, tukšiem braucieniem. Daudz bija jautājumu. Es domāju, vēlreiz parunāt ar viņiem, un no šīs brigades varēs sākt MTS sacensību par ražas pašizmaksas pazemināšanu. (Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Kuldīgas rajona „Zagotskot” kantorim vajadzīgi: **galdnieki, mūrnieki, lauksaimniecības vadītājs**

(vēlams ar speciālu izglītību). Tuvākas ziņas Kuldīgā, Lepīna ielā № 60a „Zagotskot” kantorī.